

Nr 1345

av herr Svensson i Eskilstuna

i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 29 angående omlokalisering av viss statlig verksamhet.

Huvudmotiven för utflyttningsförslagen är enligt propositionen 1971:29 att stimulera en positiv utveckling i ett antal orter av stor regionalpolitisk betydelse samtidigt som man bidrar till att dämpa expansionen i Storstockholmsområdet. Det finns självfallet inget att erinra mot ansträngningar i detta syfte och ej heller mot att statliga institutioner inbegrips.

Bland de verk som i propositionen föreslås utflyttade är statens invandrarverk. Som ny lokaliseringsort föreslås Norrköping.

Verkets egna resurser är mycket små. För nästa budgetår uppgår de disponibla medlen till ca 19 milj. kr., varav 4 milj. kr. i form av ett särskilt anpassningsanslag. Meningen är dock inte att verket skall ha det direkta ansvaret för invandrarnas välfärd. Detta är självfallet omöjligt med de begränsade medel verket har. Huvuduppgiften är i stället att påverka de huvudansvariga statliga och kommunala fackmyndigheterna samt andra berörda instanser, fackliga organ och andra organisationer så att de vidtar åtgärder var och en på sitt område.

Den uppgift regering och riksdag lagt på verket är med andra ord att vara initiativtagande, pådrivande och samordnande. I Kungl. Maj:ts instruktion för verket uttrycks uppdraget sålunda:

”Det åligger verket särskilt att fortlöpande bevaka behovet av åtgärder för att främja invandrares anpassning i Sverige samt efter samråd med berörda myndigheter föreslå behövliga åtgärder och verka för samordning av åtgärder, svara för information till invandrare i frågor av särskild betydelse för dem samt vara kontaktorgan mellan samhället samt invandrare och deras sammanslutningar.”

Invandrarverket har anfört att dessa samordnande, initiativtagande och informativa aktiviteter, som berör ett 30-tal av verkets medarbetare, inte kan fullgöras på ett tillfredsställande sätt om inte den personal, som sysslar med frågorna, är placerad i samma ort som de ”tunga” centrala fackmyndigheterna och organisationerna. Varken i utredningen eller i propositionen har dessa frågor berörts närmare. Frågan om utlänningsnämndens ställning har inte heller berörts i propositionen. Denna, som till sin funktion är självständig och helt skild från invandrarverket, har ett kansli bestående av tjänstemän i verket.

Propositionen synes utgå ifrån den allmänna avvägningen att de bestående svårigheterna för de berörda verken inte blir större än som kan accepteras. De omständigheter som här redovisats talar dock för att de olägenheter i fråga om SIV:s samordnande, initiativtagande och informativa verksamhet vilka uppstår vid en utflyttning i detta fall förtjänar särskilt beaktande. Bakom utredningsförslaget om utflyttning ligger principen att "verksamhet som har anknytning till i stort sett hela den övriga statliga förvaltningen och inte är av rutinbetonad karaktär inte utan avsevärda olägenheter kan flyttas utanför Storstockholmsområdet". Denna beskrivning stämmer väl in på invandrarverkets anpassnings- och informationsfunktioner och motiverar ytterligare överväganden. En sådan undersökning kan också ske utan att det uppgjorda tidsschemat för utflyttningen behöver rubbas.

I detta sammanhang kan också erinras om att lokaliseringsdelegationen själv i sin redovisning av erfarenheter av tidigare utflyttning av statlig verksamhet nämner att det för det till Eskilstuna utflyttade fabriksverkens huvudkontor bedömts vara en stor tillgång att det bevarat en enhet kvar i Stockholm. Det har ansetts vara väsentligt för att tiden för kontaktverksamhet i Stockholm skall kunna utnyttjas väl att man har tillgång till en sådan arbetsenhet med bl. a. olika slags servicefunktioner.

Vad lokaliseringsdelegationen här redovisar beträffande nyttan av en replipunkt i Stockholm måste i hög grad ha sin tillämpning på invandrarverket med dess i förhållande till fabriksverken långt mer vittförgrenade kontakter med centrala offentliga myndigheter och olika i Stockholm placerade centrala organisationer. Vid en utflyttning bör därför även sådana arrangemang prövas.

Med stöd av ovanstående motivering hemställs

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär att olägenheter i fråga om SIV:s samordnande, initiativtagande och informativa verksamhet vilka uppstår vid en utflyttning noga övervägs och att i samband därmed prövas om bibehållande av en serviceenhet i Stockholm skulle kunna underlätta ett effektivt fullföljande av särskilt invandrarverkets anpassnings- och informationsfunktioner.

Stockholm den 13 april 1971

OLLE SVENSSON (s)
i Eskilstuna